

gaaelse og Forsikringstilfældets Indtræden. Selv om det forsikringsøgende Publikum kunde danne sig en Mening om et Selskabs Soliditet, vilde dette ikke forslaa, thi det, der har Interesse for en forsikringsøgende, er, om Selskabet kan antages at være solvent om 30—40—50 Aar eller mere. Endelig vil et Livsforsikringssselskabs Sammenbrud ikke alene være en Ulykke for de forsikrede, der i Sammenbrudets Øjeblik staar med forfaldne Forsikringskrav, men for hele Kredsen af forsikrede, idet disse helt eller delvis mister deres Sparemidler, o: de paa de enkelte Forsikringer faldende Præmiereserver. For mange af de forsikrede vil det tilmed bl. a. paa Grund af Forringelse af Helbred efter Forsikringens Indgaaelse være umuligt at faa tegnet en ny Forsikring i et andet Selskab. Indenfor Skades- og Ulykkesforsikring drejer det sig derimod normalt om kortvarige Forsikringer, saa det afgørende bliver Selskabets Soliditet indenfor et kortere Tidsrum efter Forsikringens Tegning. Og de paa de enkelte Forsikringer faldende Præmiereserver vil normalt være relativt smaa Beløb. Endelig vil det som Regel ikke være vanskeligt for de forsikrede at gaa over til et nyt Selskab. De uheldige Følger, der forvoldes ved et Skadesforsikringssselskabs Sammenbrud, vil derfor være mindre omfattende end dem, der opstaar som Følge af et Livsforsikringssselskabs Sammenbrud, idet de i de typiske Tilfælde kun vil ramme den Kreds af forsikrede føleligt, der paa Sammenbrudets Tid staar med forfaldne Forsikringskrav.

For det andet lader det sig ikke gøre at gennemføre en saa sikkert virkende Kontrol med Skadesforsikring som med Livsforsikring. For at indse dette, behøver man blot at overveje, hvilke Betingelser der maa opfyldes, hvis en Forsikringsvirksomhed skal kunne balancere. Disse Betingelser er saavel for Livs- som for Skadesforsikring navnlig følgende:

1. Selskabet maa ikke beregne sig for smaa Præmier.
2. Selskabet maa genforsikre i tilstrækkeligt Omfang i solide Selskaber.
3. Selskabet maa administrere de Præmiebeløb, det faar ind, paa forsvarlig Maade, herunder navnlig:

- a. anbringe Midlerne i sikre Aktiver,
- b. ikke administrere for dyrt,
- c. ikke udbetale Udbytte paa Bekostning af Henlæggelsen af forsvarlige tekniske Reserver (Præmie- og Skadesreserver).

For Livsforsikrings Vedkommende er Forholdet nu det, at man har en omfattende og omhyggeligt gennearbejdet Statistik at bygge paa, og at man derfor ved Matematikens Hjælp med stor Sikkerhed kan udregne Størrelsen af den Præmie, et Selskab skal have, hvis det skal være i Stand til at opfylde sine Forpligtelser efter Forsikringskontrakterne og til at afholde Administrationsomkostninger af en vis Størrelse, ligesom man med tilsvarende Sikkerhed kan udregne, hvilken Præmiereserve der skal afsættes. Da man dernæst uden Vanskelighed kan give betryggende Regler — fastsatte ved Lov eller ved administrativ Forskrift — for Pligten til at genforsikre og for Midlernes Anbringelse, vil det ses, at det er muligt at gennemføre en saadan Kontrol med Livsforsikring, at de forsikrede praktisk talt maa siges at have fuld Sikkerhed. Ved Skadesforsikring svigter Muligheden for at gennemføre en Kontrol derimod paa et meget afgørende Punkt, nemlig for saa vidt *det tekniske Grundlag* for Virksomheden angaar. Naturligvis er ogsaa Skadesforsikringens Præmieberegning bygget paa Erfaring. Men de afgørende Erfaringer foreligger her endnu ikke i Statistikens sikre og for matematisk Behandling tilgængelige Form. Det vilde være Idealet, om de gjorde det, men det er sikkert, at de ikke gør det og maaske ikke indenfor en overskuelig Fremtid vil komme til at foreligge i saadan Form. Der er tilmed delte Meninger om, hvorvidt man nogen-